

Posudek na diplomovou práci
Kateřina Honcová: Obraz ženy v prozaickém díle Milana Begoviće.
Praha, FF UK 2006. 106 s., obr. příl.

Předkládaná diplomová práce přináší obširnou analýzu tématu ženy v části literárního opusu chorvatského autora (básníka, prozaika a zejména dramatika) Milana Begoviće. Podnětem pro studii o autorovi byl autorce dodnes přehlížený postoj chorvatské literární historie vůči pozoruhodnému autorovi, který v meziválečném období uváděl umělecké postupy i témata z evropských literatur do literatury chorvatské. Pro nepodložené nařčení z kolaborace s režimem Nezávislého chorvatského státu v době druhé světové války byl Begović v chorvatském prostoru na dlouho vymazán z kulturního světa jako persona non grata. Ani v současné době chorvatští literární vědci zcela nesplatili dluh tomuto výraznému autorovi, který výrazně posunul umělecký vývoj své země k evropské kultuře.

Kateřina Honcová se vybavena hlubokým zájmem nejen o chorvatskou literaturu, ale zejména o literatury románské ujala velmi náročného úkolu – podrobit analýze část prozaického díla Milana Begoviće v komparativní studii i v konfrontaci s dotavadní chorvatskou literární tradicí i s tvorbou jeho současníků. Autorka prokázala velké zaujetí jak při výběru tématu, jeho zpracování tak i ve výsledcích své práce. Postava ženy v Begovićově prozaickém díle je ústředním tématem práce, autorku zajímá rovněž postava ženy v podání Begovićových evropských i domácích předchůdců a současníků. Analýzou všech uměleckých postupů a technik autorka odhaluje pro chorvatskou literaturu ojedinělou hodnotu ve zpracování ženské tematiky Milanem Begovićem.

Práce je členěna do tří kapitol, první poměrně stručně sumarizuje jak chorvatskou literární scénu z hlediska uměleckého kánonu přelomu 19. a 20. století, tak i z pohledu obrazu ženské hrdinky v domácí literatuře. V této části překvapí absence jakékoliv zmínky o generačně sice mladším, ale významném uměleckém souputníkovi jak v próze, tak zejména v dramatu Miroslavu Krležovi. Jde o opomenutí náhodné, či záměrné? Druhá, opět spíše informativní, kapitola nastiňuje život a dílo M. Begoviće. Zde posluchačka formuluje základní rysy jeho díla, připravuje půdu pro následnou analýzu části Begovićovy tvorby a inspirační přesah do evropských literárních směrů a proudů.

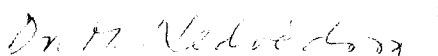
Teprve třetí kapitola na více než šedesáti stránkách přináší skutečně široce pojatou analýzu tvůrčích postupů vyžitého autorem při zpracování ženských hrdinek, jejichž prototypem je nejzdařileji ztvárněná postava záhřebské patricijky, titulní hrdinky románu Giga Barićová. Zde autorka využívá prostudované literatury, uplatňuje vlastní hodnotící postoje a zejména v širokém záběru při prokazatelně hluboké znalosti evropské literatury, zejména italské, španělské, ale i ostatních literatur, které ovlivňovali modernismus v evropském prostoru, zařazuje Begoviće do evropského uměleckého kontextu. Pracuje také s teoretickými východisky jeho tvorby i s uplatněním výsledků vůdčích představitelů tehdejší filozofie a psychologie. Autorka několikrát určité dominantní znaky Begovićova ztvárnění ženských postav opakuje, navazuje na předchozí kapitoly, kde stručně zmiňuje jednotlivé umělecké postupy spisovatele. Práce tak dostává velmi výraznou podobnost s Begovićovým tvůrčím záměrem mnohonásobného nahlížení téže situace více postavami, záznamu dění v kruhu, jistého spirálovitého vývoje vnějších i vnitřních dějů. V určitém zápalu nadšení pro Begovićovy umělecké postupy se studentce stává, že jisté pomíjivé, libivé, či plytké pasáže

v jeho tvorbě přechází s jakousi zdrženlivostí, jako by se obávala, že by upozorněním na taková místa Begovići ublížila.

Práce s plným autorčíným nasazením pro obhajobu autora představuje bezesporu mimořádně důkladnou studii zvoleného tématu, nanejvýš aktuální gendrovou tematiku a také ojedinělou komparaci „malého“ chorvatského autora s velkými tvůrci evropského modernismu.

Kateřina Honcová svou prací přispívá nejen k rehabilitaci Begoviće v chorvatském prostředí, ale i k oživení dříve velkého zájmu o jeho dílo v českém kulturním prostředí.

Považuji tuto práci i přes drobné formální nedostatky, jako např. překlery, za práci originální, na specializaci kroatistika za průkopnickou a jako takovou ji doporučuji k veřejné obhajobě.

V Praze, 15.9.2006

PhDr. Milada Nedvěďová
vedoucí diplomové práce